

Veilig aan het werk

Mensen die als monteur of in de bouw werken, kunnen grote veiligheidsrisico's lopen op hun werk. Werkgevers, werknemers en de Arbeidsinspectie moeten ervoor zorgen dat een werkomgeving veilig is. Een ongeluk zit immers in een klein hoekje! Werkgevers, werknemers en de arbeidsinspectie moeten samenwerken voor een veilige werkomgeving.

De Arbeidsinspectie

De Arbeidsinspectie ziet er op toe dat werkgevers en werknemers zich aan de Arboret houden. In deze wet staat wat er allemaal verplicht moet gebeuren, zodat werknemers veilig en gezond kunnen werken. Als werknemers vinden dat hun leidinggevende of werkgever niet goed omgaat met de hun veiligheid, dan kunnen zij dit anoniem melden bij de Arbeidsinspectie.

Werkgevers

Werkgevers moeten ervoor zorgen dat hun werknemers veilig kunnen werken. Ze zijn verplicht om een lijst te maken van alle risico's op de werkvloer. Aan de hand van deze lijst maakt een werkgever regels voor de veiligheid.

Werknemers

Werknemers moeten zich houden aan de veiligheidsregels van hun baas. Daarnaast kunnen werknemers ook zelf bedenken wat onveilig is en hoe ze de werkplek veiliger kunnen maken. Het is verstandig om onveilige situaties te melden bij de leidinggevende.

Gehandicapt door arbeidsongeval

Dat een ongeluk in een klein hoekje zit, bewijst het volgende verhaal. Een krant van 19 juni 1958 berichtte over het arbeidsongeval van Wilfried Tuyteleir uit de

Belgische plaats Duffel. In het ziekenhuis stelden ze vast, dat hij twee gebroken ruggenwervels, enkele gebroken vingers en een gebarsten hiel had. Wilfried werd in het gips gelegd van zijn nek tot onder aan zijn billen en hij heeft bijna vier maanden op zijn rug in het ziekenhuis gelegen. Nu zit hij in een rolstoel en vertelt wat er gebeurde.

Het ongeval

'Toen ik 21 was, ging ik bij een aluminiumbedrijf als elektricien aan de slag,' vertelt Wilfried. Twee jaar later, op 18 juni 1958, deed het 'dodelijk' ongeval zich voor. 'Ik was buiten aan de gevel van het bedrijf TL-lampen aan het plaatsen en ik stond op de ladder. Het kastje met de zekeringen was open. Dus ik was er daardoor van overtuigd dat iemand anders de stroom er al had afgehaald. Nietsvermoedend grijp ik dus de twee elektriciteitsdraden voor de TL-verlichting vast. Die stonden dus nog wel onder stroom! Ik plakte aan de draden vast en mijn lichaam begon op de ladder te schokken. Op acht meter hoogte! Onmiddellijk realiseerde ik mij, dat ik meteen van de ladder moest springen, want als ik van zo hoog zou vallen, kwam ik misschien wel op mijn hoofd terecht. Dat zou erger zijn. Wat er daarna precies gebeurd is, weet ik niet meer.'

'Ik had dood kunnen zijn'

'Toen ik enkele dagen in het ziekenhuis lag, kreeg ik bezoek van een vriend. Hij vertelde me dat ik dat arbeidsongeval niet had overleefd. Dat had hij in de krant gelezen.' Het was een foutje van de krant, want 54 jaar na zijn 'overlijden' leeft Wilfried nog steeds. 'Welke krant dat was, weet ik niet meer,

65 maar gelukkig voor mij had de krant een
foutje gemaakt. Een klein foutje,' lacht
Wilfried. Dan wordt hij weer serieus. 'Zo'n
kast met zekeringen, waarvan het deurtje
open staat is ook zo'n klein foutje. En dat ik
70 zelf niet even gecheckt heb of er stroom op de
draad stond. Kleine foutjes kunnen grote
gevolgen hebben. Ik had dood kunnen zijn,
maar ik heb het overleefd en ik kan het
navertellen. Vier jaar geleden heb ik met mijn
75 vrouw dan ook uitbundig gevierd dat ik al
vijftig jaar niet dood ben,' lacht Wilfried.

Bron: <http://www.centrumjeugdengezin.nl> en
<http://www.gva.be>

